

Становище

от проф.Роксана Богданова Димитрова

АМТИИ – Пловдив, член на научно жури за присъждане на образователна и научна степен „доктор” по Музикознание и музикално изкуство(08.05.02)

на **Куанг Хун Лий** докторант към Департамент Музика

в Нов Български Университет

Дисертационният труд на тема **„Клавирните пасажии и стилистика в изпълнението на виенските класици и концертният опит в изпълнението на Концерт за пиано и оркестър № 3 от Бетовен – систематизация и паралели с клавирните сонати”** е ценно изследване, белязано с оригиналност и самобитност. Темата има фундаментално значение за изпълнителското изкуство и обхваща значителен обем проблеми на клавирната интерпретация в изразността на виенския класицизъм. Куанг Хун Лий базира проучването си върху един от най-популярните концерти за пиано и оркестър №3 от Бетовен, широко застъпен в концертните програми на световните сцени и в педагогическия репертоар. В този смисъл, темата е актуална, с предопределена **приложност и значимост**, изискваща известна доза смелост и ясна изпълнителска позиция, за да бъде разширено едно вече утвърдено познание за проблематиката на произведението. Докторантът използва конкретни изследователски и творчески модели, логически обосновани и балансирани, във вътрешен порядък, характерен и за изпълнителската му дейност, която добре познавам. Изследването отразява по категоричен начин научния потенциал и индивидуалната изпълнителска концепция на автора.

Куанг Хун Лий е роден през 1980 г. в Южна Корея. В периода 2000 – 2006 учи в Университета по изкуствата Чугйе в Сеул при проф. Ким Хе Янг и Ким Йонг Бае. До 2011 продължава обучението си в Държавния университет по музика и сценични изкуства в Щутгард, Германия. Докторант е към Департамент „Музика” в НБУ от 2012, обучаващ се под ръководството на проф. Милена Моллова. Научната разработката е част от художествено-творческата докторантура на корейския пианист. Във връзка с работата по темата той осъществява пет рецитала с различни програми и три изпълнения на концерти с оркестър. В

отделни специализирани издания публикува необходимите три научни статии свързани с темата на доктората. Авторефератът на дисертацията отразява пълно и изключително коректно съдържанието на труда.

Дисертацията е в достатъчно разгърнат обем. Представлява увод, 11 глави, заключение, библиография и приложение, в което са описани шестте рецитални програми, концертите с оркестър и участията на Куанг Лий в клавирни конкурси(в България и САЩ).

Още в Увода К. Лий ясно формулира най-общата **цел** в изследването – „*да се намерят основните характеристики на Бетовеновата пиано-стратегия*”. Задачите, които си поставя са: обследване на Виенския период в творчеството на Бетовен, анализ на Концерт №3 оп.37 и характеристика на особеностите на Бетовеновия пианизъм. Анализът е фокусиран върху изпълнителските методи при овладяване на Концерт №3 в до минор от Бетовен, но също разглежда и „*някои съображения, свързани със сонатите за пиано*”, а именно - посвещенията, откриващи интересен ракурс към финансовото състояние на композитора. Конкретният план обследва пасажната структура в концерта във връзка с въвеждането на нови апликатурни модели, способности за педализиране, варианти в избора на темпо за всяка от частите на цикъла. Докторантът дефинира ролята на пианиста – солист, както и специфичната характеристика на пианата, на които е свирил и композирал Бетовен. В текста коректно са представени ползваните теоретични източници към всеки раздел. Използвани са няколко метода: исторически, сравнителен, аналитичен, добавени са подходи, свързани с изпълнителското изкуство и интерпретацията.

Изследването е дълбоко смислово обосновано, конструирано в направлението автор - произведение – изпълнение. В началото е представена биографията на Бетовен в синтезиран вид, без да се съобщават широко известни факти. Периодите в биографията отразяват базисни житейски фактори, свързани с оформянето на композиционния стил. Авторът успешно обогатява фактологията, използвайки съвременни теоретични източници. На основата на една нова информация аргументира отношението на съвременниците на Бетовен към музиката му, осветлява неизвестни изказвания на Берлиоз и Чайковски.

За да осмисли интерпретаторската концепция на произведението, Лий изследва задълбочено историята на създаването, публикуването и първите изпълнения на петте Бетовенови концерта за пиано. Споделените лични пристрастия на докторанта към творбата и виждането за „скритата персонална биография на Бетовен” в нея са повод за навлизане в сърцевината на изследването. Като пианист с богат изпълнителски опит, К. Лий разглежда в дълбочина всички компоненти на композиционната идея, изяснява характера на музиката и бележите на стила в отделните части, откроява свързаността между физическата загуба на слуха и променената роля на инструментите в оркестъра. Подробно и целенасочено анализът фокусира **основния обект** на научната разработка - структурата на пасажите в Концерт №3 от Бетовен. В него авторът посочва начини и методи за убедителното им овладяване и гъвкаво изпълнение. Той проследява особеностите на пасажната конструкция във всяка от частите на концерта, в непосредствена връзка с изразния характер.

Докторантът следва целенасочено посоката към изграждане на интерпретаторска позиция. Изборът на индивидуални решения за пръстовка и педализация произтичат от изразителността и характера на музиката. Куанг Лий демонстрира убедителна способност да навлиза в иманентно заложените вътрешни нива в изразността. Пример за визуализация уточнява трагизма във втората част (Largo) посредством графиката на ритмичните структури и кратките нотни стойности - пианистът „вижда” в нотния текст („всичко е черно”). Изключително задълбоченият изпълнителски поглед и реална стратегия отразяват преоткриването на закодирани връзки между ритмичната пулсация и времевата организация на музиката. За мен представляваше изключителен интерес индивидуалната изпълнителска концепция на Куанг Лий във връзка с избор на темпо, съотнесена към ритмиката и нотните стойности. Очевидно е, че Лий разглежда композиционната идея в когнитивна свързаност с изпълнителския процес. Моделът за темпово решение, произлязъл от изследователското съприкосновение с произведението и живия контакт с музиката **има приносен характер** и несъмнена практическа приложимост.

Базисен за изследването е анализът, поясняващ качествата на пианата, на които е свирил и композирал Бетовен. Докторантът разкрива връзката между

постепенното усъвършенстване механизма на пианото и развитието на клавирния стил при Бетовен, връзката с динамиката(контрастната звучност) в сонатите и концертите. Много въпроси от съвременна гледна точка повдига изследването на посвещенията към концертите и сонатите на Бетовен и личната подкрепа на композитора от представители на аристокрацията. За щастие, Бетовен е живял във време, когато богатството е било притежание на хора, интересувачи се и ценящи музикалното изкуство..... .

Приемам изведените от докторанта приноси в научното изследване.

В края, бих искала да изкажа впечатленията си от Куанг Хун Лий като пианист - присъствах на Втория концерт от докторантурата, изнесен в АМТИИ и бях свидетел на участието му в конкурса „П.Владигеров“ в Шумен. Лий притежава изключителна клавирна техника и възможност да разгърне свободно изпълнителските си идеи. На концерта си в Пловдив той порази публиката с изпълнението на емблематични творби от най-висока техническа и интерпретаторска трудност - „Аппасионата“ от Бетовен, Албан Берг соната оп.1, виртуозната джазова пиеса от Михаел Публиг и Прокофиев соната №7. Лий е чувствителен музикант с развита тонова култура и отношение към музикалната форма. Сценичното му присъствие е максимално концентрирано в интерпретацията - убедителна в изразителността си. Върх в постиженията му очерта Първата награда на конкурса „П. Владигеров“ в Шумен и специалната награда за най-добро изпълнение на пиеса от Владигеров.

Дисертацията и цялостната изпълнителска и научна дейност на Куанг Хун Лий представляват съществен **принос в музикознанието и музикалното изкуство**. Това ми дава основание да гласувам с „да“ за присъждане на **Куанг Хун Лий** образователната и научна степен „доктор“ по специалност Музикознание и музикално изкуство(05.08.02.)

проф. Роксана Богданова

Димитрова

